Almanya Radikal Hıristiyanlara Karşı

Yasin Aktay*

"Kutsal savaştan söz ediyorlar.

Kendilerini şehit olarak görüyorlar.

Onlara göre diğer dinler sapkınlıktır.

Onların muhtemelen radikal İslamcılar olduklarını düşüneceksiniz.

Hayır,

Bu sefer radikal Hristiyanlardan söz ediyoruz.

ABD'de bu fanatik köktencilerden milyonlarca var.

Onların sayesinde George Bush Başkan seçildi."

Bugünlerde Mesut Özil vakasıyla ortaya çıkan ırkçılık tartışmalarıyla gündemde olan Almanya'nın bir numaralı devlet televizyonu Das Erste'de Amerikan Evangelist radikal Hıristiyanlar hakkında bir zamanlar yayınlanmış bir belgeselin giriş cümleleri bunlar. Tabii bu Hıristiyanlarla ilgili görüntüler eşliğinde okunuyor bu metin. Belgeselin devamında söz konusu Radikal Hıristiyanların Irak işgalinde oynadıkları roller son derece çarpıcı ve tabii oldukça eleştirel bir biçimde sergileniyor.

* Prof. Dr.

atıf/citation: *tezkire: düşünce, siyaset, sosyal bilim dergisi*, sayı 65, temmuz-ağustos-eylül 2018, s. 15-20..

Müslümanlarla ilgili ırkçı tutumuyla eleştirilerin konusu olan Almanya'nın Amerikalı radikal Hıristiyanların Müslümanlara karşı dinsel bağnazlığını teşhir eden söylemi, doğrusu, ilk anda çok çarpıcı geliyor. Tabii çıkarımlarda bulunmakta acele etmemek gerekiyor. Çok farklı imaları, içerimleri vardır bu söylemin. Biz şimdilik dinlemeye devam edelim. Şöyle devam ediyor:

"Fakat bu Hristiyan fanatiklerinin faaliyetleri yalnızca ABD'yle sınırlı değil. Tüm dünyayı Hristiyanlaştırmak istiyorlar. Irak'taki savaşın başlamasıyla beraber onlara bir şans verildi. İşgalden hemen sonra Irak'a misyonerler geldi. Her gün insanlar öldürülürken onlar da bir yandan Müslümanları Hristiyanlaştırmaya çalıştılar. Bunu çoğunlukla gizli biçimde fakat her hâlükârda ABD hükümetinin izniyle yapıyorlardı.

Hristiyan kutsal savaşı hakkında bundan sonrasını John Goetz Volker Steinhoff'dan dinleyelim:

-Dışarıdan pek belli olmuyor, ama aslında bu yeni inşa edilmiş bir kilise. Iraklı Hristiyanlar ayindeler. Aralarında Amerikalı misyonerler de var. Kilise onların ana karargâhı. Burada Irak'ı Hristiyanlaştırmanın planlarını yapıyorlar. Tom White saçlarını boyamış.

-'Bizler kendimizi turist olarak gizliyoruz. Şu gözlükleri takıyorum, saçlarımı siyaha boyadım, takma sakal kullanıyorum vs.'

-'Yan odada Hristiyan külliyatına ait tonlarca kitap bulunuyor. Irak'ta bu renkli baskı İncillerden binlerce dağıttık.'

-'Çocuklar için İncil, İsa'nın hayatı vs.'

-'Biz Hristiyanlar her daim bir savaş içindeyiz.'

Çocuklar için İncil'in baskılarıyla ilgilenen kişi Voice of the Martyrs (Şehitlerin Sesi) adlı milyon dolarlık bir kuruluşun başında.

Şehitler, dinleri için hayatlarını feda eden Hristiyanlardır. 'Tanrı'nın agresif sevgisi' için ölenler.

Bu savaş önemli ve zaruri bir savaştır. Iraklılar propaganda ve insani yardım gibi yollarla Hristiyanlığa geçirilecektir.

-'Bazı Müslümanlar son derece öfkeyle tepki veriyor. İslam toplumunda bir Müslüman Hristiyanlığa geçtiğinde cezası ölümdür. Bu sizlerin faaliyetlerinin insanların ölümüne yol açtığı anlamına gelmiyor mu?'

-'Faaliyetlerimiz bazı insanların ölümüne yol açabilir. Biz bunun farkındayız. Fakat sonsuz hayatı cehennemde değil de cennette geçirmek herhalde daha

iyi, daha doğru bir karardır. Bu dünyada fiziksel cezalandırmayla sonuçlansa bile.'

'Martyrs' (Şehitler) Irak'taki tek misyoner grup değil. İnternet propaganda videolarıyla dolu. Hristiyan köktenciler Amerikan ordusunun desteğiyle bu topraklara geliyor.

Diğer Arap ülkelerinde yasak olan şeylere burada Amerikalı generallerce izin veriliyor. Misyoner faaliyetler.

İnsani yardım görevlisi olarak kimliklerini gizleyen Radikal Hristiyanlar Irak'ı Hristiyanlaştırmak istiyor. Fakat kendilerini gizleme çabaları her zaman işe yaramıyor. Sık sık misyonerlerin öldürüldüğü haberini alıyoruz. Bu vaftizciler bunun örneklerindendir. 'The Southern Babtist Convention', Irak'a en çok misyoner gönderen kuruluştur.

-'İmamlar korkuyor. Eğer burada Hristiyanlık yerleşirse, aynı şey ileride tüm Ortadoğu'da gerçekleşecektir. Şu anda en önemli yer Irak.'

ABD başkanı G. Bush, bizatihi kutsal savaştan söz etmiştir. Tüm bunları İslam'a karşı bir kutsal savaş olarak gören sağcı köktenciler devletin en güçlü pozisyonlarına ve karar verici organlara günden güne daha fazla sayıda atanıyor.

General William Boyken, İslamcıları avlamakla meşgul olmadığı zamanlarda vaktini Baptist törenlere katılarak geçiriyor.

-'Mesele Usame Bin Ladin değildir. Düşman manevi alanda varlığını sürdürüyor.'

General bir ara, yalnızca ses kayıtlarına giren bir şey söyledi. Söylediği şey Müslümanlar için büyük bir provokasyondu.

-'Benim Tanrım onlarınkinden daha büyük',

-'Onların Tanrısı sahte bir Tanrı, bir puttur.'

İslamcılara karşı yürütülen bu büyük savaş, Generalin inançlarını bu Baptist kilisesinde gittikçe yaymıştır.

-'Bu topluluk General William Boyken'e adeta aşık oldu. O orduda tüm hayatını riske atmış biridir. Biz ordumuzu çok seviyoruz.'

Bu kilisenin üyeleri savaş hakkında generalle aynı düşünceleri paylaşıyor.

-'Bu bir din savaşıdır. Onlar bizden değil, bizim Tanrımızdan nefret ediyorlar. Koca bir yalana inanıyorlar.'

-'Tarih boyunca onların Allah'ı gibi birçok sahte tanrılar ortaya çıkmıştır. Bu sahte inanışlar hep var olmuştur. Bu, peygamberlerin her zaman dikkat çektiği bir gerçektir.'

Midwest Broken Arrow şehrinde bir kalabalık. Bu Baptist kilisesine üye yüzlerce insan. Amerika'da bunun gibi 40 binden fazla kilise var. Tüm bu kiliseler 'The Southern Babtist Convention' adlı kuruluşa aittir.

-'Başkanımızın size ihtiyacı var. Ordumuzun size ihtiyacı var.'

Bu insanlar bir yolculuğa gönderilecek. 5000'den fazlası dünyanın çeşitli yerlerine görevlendirildi. Bu grup Meksika'ya gidiyor. Fakat Irak'a da gitmek isterlerdi.

-'Ben ölümü arzuluyorum. Öleceğim anlamına gelse de Irak'a giderdim.'

-'Onları yenmek zorundayız. Bizleri öldürmek istiyorlar. Bizden 3000 insanı öldürdüler. Tüm Iraklılar dinimize katılmalı. Aynı şekilde tüm Orta Doğu. Bu mukaddes bir savaştır. Bizler karanlığın güçleriyle mücadele ediyoruz.'

Yeni gönüllüler kazanmak hiç de zor görünmüyor. 16 milyondan fazla Amerikalı 'The Southern Babtist Convention'a üyedir. Onlardan biri de eski ABD başkanıdır (Bush).

Kutsal savaşta güzel günler yakındır. Gelecek hafta onları bekleyen bazı zorluklar var. Irak Hükümeti. Bu durumda misyoner faaliyeti daha zor olacak. Fakat bu Amerikalı kutsal savaşçılar için tersine motive edicidir.

Çatışma Hristiyanlığın doğal bir özelliğidir."

Belgesel anlaşılacağı gibi bugüne ait değil. ABD askerlerinin daha Irak'ta bulunduğu günlerin bir resmini Alman gözüyle çekiyor. O gözün gördüklerinden bir kesit sunmak istedik.

Dün İsrail'in DEAŞ'lığından bahsetmiştik. Bugün ABD'nin Hıristiyanlarının DAEŞ özelliklerini Alman medyası marifetiyle ortaya koyuyoruz.

Demek ki, bu göz her zaman yanlış resimler çekmiyor ve demek ki, bu hakikatleri görebilen gözlere zamanla perdeler inebiliyor. Çünkü epeydir Alman medyasında bu yönde bir yayın yok.

Neden? Zaten bütün mesele bu değil mi?

Almanya Geç Bulduğu Değerleri Çabuk Kaybetmesin

Kendisine uygulanan ırkçı tacizler neticesinde Mesut Özil'in Almanya milli takımını bırakmaya karar vermesi üzerine ülkede tetiklenen tartışmalar, bir açıdan bakıldığında özelde Almanya için genelde de Avrupa için önemli bir fırsat oluşturuyor.

Bu fırsat AB projesiyle büyük bir tarihsel çıkışını yapmış olan Avrupa'nın tam da bu projesini şimdilerde tehdit etmekte olan aşırı sağ ve milliyetçi çıkışlara karşı bir çare geliştirme konusunda uyarabilir. Zira bu sorunu yeterince isabetli bir biçimde teşhis edemeyip çaresini de geliştiremediği taktirde AB'ye asıl tehdit ABD'den, Rusya'dan veya Türkiye'den değil bizzat kendi içinden gelecektir.

Bugün Avrupa ülkelerinin büyük bir kısmı içlerinden yükselen aşırı sağ akımları üzerinden bizzat AB projesine karşı her geçen gün homurdanmalarını artırıyorlar. Homurdanmalar giderek Birliğin bekasını, hayatiyetini sürdürmeyi imkansız hale getirecek tehdit noktalarına doğru gidiyor.

Doğrusu bu kadar farklı kültürü ve toplumu bir arada tutmanın birinci şartı ırkçılığın aşılmış olması, farklı kültürlerin hoşgörülmesi ve ırk-merkezli, din-merkezli bir kimliğin ötesinde yeni bir vatandaşlık kimliğini hukukuyla, insan felsefesiyle birlikte benimsemeye açık olmaktır. Bunun için siyasetçilerin önce kendi toplumlarını iyi tanımaları, ırkçılığa oy kaygısıyla verdikleri tavizlerin karşılığının çok ağır olabildiğini hesaplamaları gerekiyor.

Ne yazık ki başta Almanya olmak üzere bir çok Avrupa ülkesinde siyasetçiler daha iyi bir söylem ve siyaset ortaya koyabilme zahmetinden hızla uzaklaşıp cazip gördükleri milliyetçi oylar için birbirleriyle yarışma kolaycılığına sapıyorlar. Milliyetçi oyları hedefleyip yarışınca tekrarlanan söylemler milliyetçi duygu ve heyecanları hatta oy pastasını daha da büyütmüş oluyor. Aslında böylece baştaki milliyetçi oy deposu onları beslemiyor, onlar milliyetçi oyları besleyerek büyütmüş oluyorlar.

Yani böylece partileri iktidara taşıyanlar seçmenler olmuyor, bilakis belli bir seçmen tipini söylemsel teşvikleriyle çoğaltarak iktidara taşıyanlar siyasetçiler olmuş oluyor. Burada Fransız felsefeci Michel Foucault'nun meşhur kuralı işlemiş oluyor. İktidar söylem eliyle ve aşağıdan yukarıya doğru etkili oluyor. Zaten kısa bir süre içinde siyasal alanın bu söylemlerin hakimiyeti altına girmesiyle siyasetçiler bu söylemlere daha fazla mahkum hale gelmeleri mukadder oluyor.

Oysa bu söylemler AB'nin aslında çok geç bulmuş olduğu çokkültürlülük, laiklik, ırkçılık karşıtlığı, din ve inanç özgürlüğü gibi değerleri çabucak kaybetmesine yol açabilir. AB bu değerleri çok geç bulmuştur ama kısa süre içinde üzerine patent hakları mahfuz "Avrupa Değerleri" markası basarak satışa sunmuştur. Bugün Avrupa'yı bütün dünyaya cazip kılan bu değerler kendi içinde yükselen aşırı sağ söylemler yüzünden ciddi bir tehdit altında. Böyle giderse AB'den bir eser kalmayacağını bile söylemek mümkün.

O yüzden Özil tartışması Avrupa için iyi bir fırsat sayılabilir. Çünkü muhtemelen son zamanlarda hiçbir olay Avrupa'yı göçmen nüfus karşısın-

da nereye gidildiği hususunda bu olay kadar yoğun bir kendini-sorgulamaya sevk etmemiştir.

Göçmen nüfus ve içlerinde Müslüman olanları, aslında çokkültürlülük, laiklik, demokrasi gibi Avrupa değerlerinin yaşadıkları ilk gerçek imtihandır.

Dünya her geçen gün birbirine daha da eklemleniyor. Nüfus hareketliliklerinin şu veya bu nedenle arttığı bir dünyanın geleceğinde farklı insanların daha fazla bir arada yaşayacak olmaları önlenemeyecektir.

Geleceğin dünyasına yatırım yapacak hiçbir ülke bu geçeği gözardı edemez. Herkes geleceğin dünyasına durumunu şimdiden ayarlamak zorundadır. Zaten ayarlayamayanlar geleceğin dünyasında da var olamayacaktır. Farklılıkları şimdiden bir imkan, bir zenginlik kaynağı olarak görüp onu bir fırsata dönüştürmeyi şimdiden başarabilenler geleceğin dünyasında daha avantajlı olacaklardır. Bunu başaramayacaklarınsa geleceğin dünyasında esamisi kalmayacaktır.

Açıkçası Mesut Özil vakasını Almanya kamuoyunun iyi değerlendiriyor olduğunu görerek umutlanıyorum. Onun milli takımdan ayrılışıyla birlikte ortaya çıkan tablo sözümona "Avrupa değerleri"ne samimi olarak inanan bir çok insanı, yaşamakta oldukları durumu ciddi anlamda sorgulamaya ve bu konuda ciddi tedbirler almayı düşündürmeye sevk etmiş görünüyor. Almanya Dışişleri Bakanı Heiko Maas'ın bu konuda sarf ettiği ve Alman halkını bu olay vesilesiyle ırkçılığa karşı uyaran sözleri, tehlikenin ne kadar farkında olduğunu gösteriyor.

Umarız, Almanya bir Avrupa ülkesi olarak geç bulmuş olduğu çokkültürlülük veya kültürel çoğulculuk değerini çabuk kaybetmez. Bir ayıp, bir yanlış olarak kendi içinde ortaya çıkmış olan Mesut Özil vakasında iyi değerlendirirlerse kendileri için bir fırsat-hayır vardır. Tabii bu fırsatı görüp değerlendirmek onlara kalmıştır.